

[Connie Hødegaard]

fælde nok skulle kunne vide at klare sig. Hvad med resten, fru Ebba Strange? Det er dér, vi synes det store problem er, og det er også dér, vi synes vores ansvar er.

Arne Melchior (CD):

Det er ikke mig, der plejer at sammenligne den politiske proces eller Folketingets forhandlinger med teater eller forestillinger. Jeg må nok sige, der har sneget sig nogle momenter af teater ind i dag. Der er nogle af tilhørerne, som oven i købet sidder på medlemmernes reserverede pladser, der har tømt en teatergarderobe, og partiet Fælles Kurs har tømt skabet med korte bemærkninger og har haft så mange af dem, at de har tiltusket sig hele to ordførertaler, før det overhovedet blev deres ordførers tur.

Jeg skal da gerne indrømme, at jeg helst havde set, at vi slet ikke havde haft anledning til denne forestilling. Jeg tror, at de, der har stillet forespørgslen, om lidt vil erkende, hvad de har vidst, inden de rejste den, at alt, hvad der kommer ud af den, er det modsatte af, hvad forespørgerne ønsker, og hvad også jeg og mit parti ønsker – det modsatte, nemlig en ny cementering af det flertal, som har manifesteret sig gentagne gange, og som juristerne har henvist til på ny gør det legitimt for dem, der bor i den såkaldte fristad Christiania (*Afbrydelse fra tilhørerpladserne*). Ja, det var ikke helt forkert, hvad jeg sagde om teater. Nu skulle vi også have haft teatertorden, kan jeg se.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Hr. ordfører, ingen dialog med tilhørerpladserne!

Arne Melchior (CD):

Ja, jeg retter mig selvfølgelig efter formanden.

Altså det, der bliver debattens resultat, bliver det modsatte af det tilsigtede. Vi har set et juridisk notat, og vi har hørt mange jurister udtale, at den henvisning til højesteretsdommen, som er indeholdt i forespørgslen, ikke har nogen værdi, eftersom forskellige ministre, men også Folketingets flertal gentagne gange siden denne højesteretsdom har udtalt sig på en sådan måde, at tilstedeværelsen af de mennesker, der er på Christiania, er blevet legitimeret, og det er altså det, der igen cementeres i dag. Det bliver det negative resultat.

Så kan man selvfølgelig sige, at vi må imødekomme en opinion, der siger, at når nogle sætter sig ud over og uden for loven, må vi andre også have lov til det. Det er altså det, man mener, når man taler om krænket retsbevidsthed. Når nogle må, må vi vel også, så må jeg vel også. Jeg synes, det er en dum undskyldning. Fordi nogle stjæler, må jeg så også stjæle? Fordi nogle snyder i skat, må jeg så også snyde i skat? Fordi nogle på Christiania begår snesevis og tusindvis af lovovertrædelser, vil så andre lovlidige borgere, der kritiserer dette, så også sætte sig uden for loven og sætte sig i bås med og måtte finde sig i af andre at blive sat i bås med de lovovertrædere, som de med rette kritiserer?

Jeg synes ikke, den argumentation er gangbar. Jeg synes, det er gangbart at stemple lovovertrædelser som sådanne, men ikke sige, at så legitimerer det mig til at gække hen og gøre ligeså.

Når dette er sagt, skal jeg på CD's og egne vegne ikke tøve med at erklære, at vi betragter Christianias eksistens og meget af, hvad der sker derude, som en skamlet for og en hån imod samfundet. Jeg synes, at den konservative ordførers række eksempler om, hvordan situationen føles og opfattes af andre mennesker i vort almindelige samfund, er relevant. Den gav udtryk for følelser, mange mennesker må nære, og for animositet imod dem, der ikke formår at skride ind over for det. Det godkender jeg, det er vi enige i, ligesom vi naturligvis er enige i den dagsorden, som er fremsat tillige på vore vegne.

Jeg har et par bemærkninger til hr. Qvist Jørgensen. Han taler om kissejav. Nu er det kissejav, siger han, efter 5 år at ville afvikle. Det kissejav tager altså 2 år. Der er tale om en opfordring til en lovgivning, som skal bringe en anden orden på 2 år. Det er vist noget overdrevet at kalde det for kissejav.

Så spørger hr. Qvist Jørgensen: Hvad har regeringens gjort i 5 år? Jeg skal ikke bare være retorisk og svare: Hvad gjorde Socialdemokratiet igennem 10 år? Det var sandelig ikke skiftende socialdemokratiske forsvarsministres livret eller justitsministres livret, det, der skete derude. Men det er ikke så vigtigt, hvad der er sket. Dog har ministeren allerede i sit svar på forespørgslen givet en forklaring, og der er i svaret fra forsvarsministeren fortalt om, hvordan man bestræbte sig på denne lovliggørelse af værtshusforholdene på Christiania, hvordan man be-